

REGLUGERÐ

fyrir læknisvitjanasjóð Breiðabólstaðarhéraðs í Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Læknisvitjanasjóður Breiðabólstaðarhéraðs í Vestur-Skaftafellssýslu. Er starfssvið hans fimm hreppar nefnds héraðs: Hörgslandshreppur, Kirkjubæjarhreppur, Leiðvallarhreppur, Skaftártunguhreppur og Álftavershreppur. — Sjóður þessi er stofnaður samkvæmt lögum nr. 59 4. júlí 1942, um læknisvitjanasjóði.

2. gr.

Markmið sjóðsins er að styrkja íbúa nefndra hreppa til læknisvitjana eða auðvelda þeim lækniþóknina á annan hátt, og hlynna að heilbrigðismálum héraðsins yfirleitt.

3. gr.

Í stjórn sjóðsins eru: Sýslumaðurinn í (Vestur-)Skaftafellssýslu og tveir menn kosnir af oddvitum þeirra hreppa, er að sjóðnum standa. Sýslumaðurinn er formaður sjóðstjórnarinnar og er reikningshaldari og gjaldkeri sjóðsins.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru:

1. Tillag ríkissjóðs, er nemur árlega 2 — tveim — krónum á hvern íbúa þeirra hreppa, er að sjóðnum standa.
2. Tillag hreppanna, er nemur árlega 1 — einni — krónu á hvern íbúa áður nefndra hreppa.
3. Læknisvitjanastyrkir, sem veittir kunna að verða.
4. Aðrar tekjur, sem sjóðnum kunna að hlotnast.

5. gr.

Að liðnu hverju almanaksári og eigi síðar en fyrir lok marz mánaðar næsta ár skulu allir reikningar yfir kostnað þann, sem sjóðnum er ætlað að greiða eða taka þátt í, vera komnir til formanns sjóðstjórnarinnar og skal þá sjóðstjórnin úthluta styrkjum úr sjóðnum.

6. gr.

Tillagi ríkissjóðs, samkvæmt 1. tölulið 4. gr., ásamt tilskildu þriðjungstillagi á móti, svo og læknisvitjanastyrkjum, sem veittir kunna að verða í fjárlögum til héraðsins, samkv. 3. lið 4. gr., má aðeins verja til styrktar héraðsbúum vegna kostnaðar af læknisvitjunum.

Héraðsbúar njóta að jafnaði læknisvitjanastyrks úr sjóðnum í hlutfalli við kostnað þeirra af læknisvitjunum. Þó geta þeir ekki vænt slikra styrkja úr sjóðnum, sem ekki hafa orðið fyrir minnst kr. 30.00 kostnaði á árinu.

Að öðru jöfnu ganga þeir fyrir um styrki, sem lengst og erfiðast eiga til lækni að sækja.

7. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta eftir því sem við verður komið, og á tryggan hátt, en gæta skal þess jafnan, að sá hluti þess, sem verja ber til læknisvitjanastyrkja, sé jafnan handbær, ef til þarf að taka.

8. gr.

156

9. sept.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skulu reikningar sjóðsins endurskoðaðir af endurskoðanda sýslusjóðsreikninga Vestur-Skaftafellssýslu árlega. Skal landlækni sent eitt eintak reikninga sjóðsins, áður en tillag ríkisins til sjóðsins verður greitt fyrir næsta ár.

9. gr.

Sjóðstjórnin skal haga starfsemi sjóðsins þannig, að þeir héraðsbúar, sem eru í sjúkrasamlagi, verði að öðru jöfnu ekki verr settir að því, er tekur til aðstoða sjóðsins, en aðrir héraðsbúar.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 59 4. júlí 1942, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi frá deginum í dag að telja.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 9. september 1949.

Eysteinn Jónsson.

Ragnar Bjarkan.

G J A L D S K R Á

157

10. sept.

fyrir Rafveitu Hveragerðis.

I. RAFORKA

Rafveita Hveragerðis selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki fellur undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst. auk fastagjalds, er nemi kr. 6.00 á ári á m² gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólf-fleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.00 á ári af m².

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.mæli á 30 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, 5 kr. á mánuði af fyrsta herbergi hvernar íbúðar og 3 kr. á mánuði af hverju herbergi, sem umfram er.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal telja sem hálf, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m², má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngildi einu herbergi og 5 m² hálfu herbergi.

Rafmagnsnotkun í gripahúsum og öðrum húsum, sem notuð eru við búskap, er heimilt að selja samkvæmt þessum gjaldskrárlið. Rafveitustjóri setur reglur um útreikning fastagjalds af þeim húsum.

2. Heimilt er að selja gistihúsum og matsölustöðum raforku til suðu á 25 aura hverja kwst. og aðra notkun samkvæmt A-lið.